

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Maiores Ecclesie & sancti Gereonis Decanis, & Præposito sanctorum
Apostolorum Colonien.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

carissimus in Christo filius noster Iohannes Rex Anglorum illustris ab Ecclesiis & eleemosynis Eboracensis provinciae tertiam decimam disposuisset recipere, idem Archiepiscopus hoc praesentens, pro tuenda ecclesiastica libertate sedem apostolicam appellavit, se ac sua & universos ejusdem provinciae clericos sedis apostolicae protectioni supponens. Verum Rex ipse a proposito quod praekoncepterat non recedens, non solum de dominio ipsius & ab ipso tenentibus, sed etiam a religiosi & plerisque clericis Eboracensis provinciae tertiam decimam suorum proventuum contra ecclesiasticam libertatem recepit. Ad haec, cum idem Archiepiscopus, hujusmodi mala ferre non praevaleat, de Anglicanis partibus recessisset ad nostram praesentiam accessurus, idem Rex ipsum ac suos temporalibus mobilibus & immobilibus spoliavit, ac jurisdictionem ejusdem circa spiritualia multipliciter juxta suae beneplacitum voluntatis impediens, possessiones ejus & nemora in grave praedictum Eboracensis Ecclesiae fecit distrahi, in pluribus aliis sibi & suis injuriosus existens admodum & molestus. Quia igitur tantam Dei & Ecclesiae suae injuriam, non tantum propter dispendium temporalium quantum propter periculum animarum, nequaquam nos convenit conniventibus oculis pertransire, licet super hoc venerabilibus fratribus nostris Eliensi, Wigorniensis, & Herefordensis Episcopis apostolicas litteras duxerimus destinandas, nihilominus tamen vobis praecipiendo mandamus quatenus omni mundano timore postposito dictum Regem monere attentius & inducere quantocius studeatis ut suae saluti consulens & honori, tam ipsi Archiepiscopo quam Ecclesiae & aliis ad eum spectantibus infra trium mensium spatium postquam fuerit a vobis communitus ablata restituat universa, & de damnis & injuriis satisfaciatur competenter. Alioquin, cum Deo magis oporteat nos deferre quam homini, praefatum Regem ad hoc per interdictum totius Eboracensis provinciae sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo compellatis, non permittentes in ipsa aliquod divinum officium praeter parvulorum baptismum & poenitentias morientium celebrari, & facientes illud usque ad satisfactionem condignam auctoritate nostra inviolabiliter observari. Si vero Rex ipse contra eundem Archiepiscopum aliqua duxerit proponenda, restitutione plenaria prius facta,

Vide supra lib.
10. epist. 172.

audiatis hinc inde proposita; & si mota quaestio ecclesiasticum forum exposcat, eam diligenter examinare curetis, ac instructam plenius ad nostram praesentiam remittentes, praefigatis partibus terminum competentem quo per idoneos responsales nostro se conspectui repraesentent, per nos dante Domino justitiam recepturae. Verum si quaestio talis fuerit quod mere ad forum pertineat seculare, idem Archiepiscopus eam sub suo iudice tractari sustineat & decidi. Provideatis autem attentius & appellatione remota sub poena consimili districtius inhibere curetis ut quantum quaestio mota duraverit, nihil in ipsius Archiepiscopi & suorum praedictum innovetur, sed redeundi in Angliam & morandi plenam & liberam habeant facultatem. Testes autem qui nominati fuerint, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, per censuram ecclesiasticam appellatione remota cogatis veritati testimonium perhibere. Nullis litteris veritati & justitiae praedictantibus a sede apostolica impetratis. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Anagninae vi. Kal. Iunij, anno undecimo.

*MAIORIS ECCLESIAE
& sancti Gereonis Decanis, & Praeposito
sanctorum Apostolorum Coloniensium.*

Postquam Adulphus quondam Coloniensis Archiepiscopus in praesentia Legatorum nostrorum juravit nostris parere mandatis super iis pro quibus fuerat excommunicatione notatus, ad praesentiam nostram absolutus accessit, & gravem querelam exposuit coram nobis quod venerabiles fratres nostri Archiepiscopus Maguntinus & Cameracensis Episcopus ac dilectus filius magister Henricus scholasticus sancti Gereonis inique processerant ad depositionem ipsius, tum quia mandati nostri fines exceperant, tum quia iuris ordinem non servarant, adiciens eos sibi fuisse manifeste suspectos, & litteras quarum occasione processerant per expressionem falsitatis & veritatis suppressionem obtentas. Vnde petebat ut dignaremur eorum revocare processum ipsumque in eum statum reducere in quo fuerat antequam esset in eum hujusmodi sententia promulgata, offerens se praescripta omnia probaturum. Ipsi vero in nostra praesentia constituti processum suum multipliciter excusantes, asseruerunt haec omnia penitus esse falsa. Venerabilis autem frater noster Bruno Coloniensis Archiepiscopus, contra

Epist. 82.
Committitur
eis quaedam
causa Archiepiscopi
Coloniensis.
Vide Raynald.
ad ann. 1106.
§. 11.

contra quem ipsius Adulphi petitio dirigi videbatur, non contestando litem, nec ingrediendo iudicium, elidens petitionem ipsius, quodam oppido quod dicitur Nuxia se per eum asseruit spoliatum, quod per violentiam detinebat. Vnde cum spoliatus spoliatori non debeat secundum canonicas sanctiones in iudicio respondere, dicebat eundem Adulphum audiendum non esse nisi praedictum sibi esset oppidum restitutum. Nos igitur auditis iis & aliis quae fuerunt proposita coram nobis, de communi fratrum nostrorum consilio ita duximus providendum, ut quoniam aestatis imminente fervore propter aëris intemperiem neutri securum erat in urbe moram protrahere longiorem, ne interim propter hoc pacis negotium, quod tractatur circa imperium, turbaretur, adventum Domini proximò futurum peremptorium terminum utrique praefiximus, in quo per se vel procuratores idoneos nostro se conspectui representent, ut tam super spoliatione quam aliis super quibus curaverint prosequi causam tuam, auctore Domino procedamus sicut fuerit procedendum, praedictus autem Bruno Archiepiscopus jurisdictionem archiepiscopalem in omnibus exequatur, & universi tam Clerici quam cives, ministeriales, Barones, & nobiles, seu quilibet ordinis cujuscunque in Colonienſi provincia constituti ei respondeant super cunctis in quibus teneri Archiepiscopo dinoscuntur. Memoratum verò Adulphum castris illis non providimus interim spoliandum quae ante Archiepiscopi saepedicti captivitatem noscitur tenuisse, inhibentes eidem ne praefatum Brunonem Archiepiscopum, Ecclesias, vel civitatem Colonienſem vel ministeriales beati Petri per se vel per alium molestare praesumat, sed & temporalia universa quae idem Archiepiscopus obtinet, sibi & suis in pace dimittat. Universa verò quae de beneficiis ecclesiasticis ab excommunicationis suae tempore attentavit in irritum revocamus, hoc pronuntiantes nihilominus ad cautelam, quòd etsi delegati praedicti ad depositionem ipsius minus legitime processissent, quòd ipsi tamen inordinatè fecissent nos possemus facere ordinatè. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta praecipiendo mandamus quatenus quòd à nobis taliter est provisum faciatis auctoritate nostra sine refragatione qualibet firmiter observari, contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescentes. Quòd si non omnes &c. duo vestrum

Tom. II.

&c. Datum Laterani III. Idus Maij, anno undecimo.

I O H A N N I R E G I

Anglorum illustri.

SI diligenter attendas quòd is qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo, semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, factus obediens Deo patri usque ad mortem crucis, profectò non injuriosum sed gloriosum potius reputabis coram suo sibi humiliari Vicario qui est Rex Regum & Dominus dominantium, per quem etiam Reges regnant & Principes principantur, cui servire nihil est aliud quam regnare. Hoc utique tantum tui redemptoris exemplum regium debet animum inclinare ut in quo te pro Dei reverentia coram nobis humiliare coepisti, aliud non retineas quòd humilitatis hujusmodi plenum posset meritum impedire, nec ad humiliandum te sub potentissima manu Dei contrariis affectibus capiaris, sed Regis more prudentis animo dominatus, totam ad illud inflectas arbitrij libertatem, sententiam Salomonis Regum sapientissimi considerando dicentis: *Melior est patiens viro forti, & expugnatore urbium qui animo dominatur.* Ingredere igitur, fili dilectissime, ad cor tuum, & urbem hostium in ipso contra te aggredere communitam. Admove circa ipsam divini timoris arietem, salutifero cujus impulsu adversus te in teipso consistentia castra confringas; ut remotis hostilium machinarum obstaculis, contrariam tibi arcem prorsus expugnes, ac demum in hac interiori pugna idem ipse victus & victor, tyranno penitus inde fugato, mentis tuae pacifices civitatem, in qua residens & praesidens sicut Rex, circa negotium de quo agimus affectum carnis sub dominio redigas rationis. Gaudemus autem in Domino & in potentia virtutis ipsius quòd hoc salutiferae pugnae modo vim tibi tecum confligendo fecisse videris, & circa negotium Cantuariensis Ecclesiae, in quo fortè plus debito tuo duximus deferendum honorari, non quidem ut consuetudinem approbaremus iniquam, sed ne juri tuo videremur aliquatenus derogare, majori jam ex parte ab inconsulto proposito & improvido consilio recessisti, per dilectum filium Abbatem Belliloci, per quem apostolatui nostro scripsisti ut ea quae nobis ex tua parte proponeret crederemus, liberaliter offerendo quòd licet in ipso negotio te repures multipliciter aggrauatū, ob devotionem tamen

Epist. 89.
De negotio
Cantuariensi.
Vide supra lib.
10. epist. 119.

Vide lib. II.
epist. 110.

Vide epist. seq.
& gesta Innoc. III. cap.
131.

Z